

На добрытъ си постилкы
 Легнѣли вый, о смъртны,
 Пѣсни сладостны запѣйте,
 Пѣйте и са веселете.
 Пѣйте както тя пѣше,
 Критската онѣзи дѣва,
 На любовь-та мила жертва;
 Но спасена
 Изливаше сладкы пѣсни
 На морскія брѣгъ.

Предъ краката си добрата
 Миносова мила дщерка
 Божеството си да гледа
 Непреставаше горката ;
 И подъ сѣнката на мирта
 Посрѣдъ утрenna прохлада
 Бурно бурно са вълнува
 Дѣвственното ѣ сърце.

По цвѣтистото поле
 Веселы пѣяхъ птички,
 На отчаянна любовь
 Тѣ свидѣтели единичкы ;
 И Егейското море
 Тихо тихо шумули,
 И надъ бездната струи
 Сребърнытъ си воды.

Б.

Въ маранитѣ на дена
 Измнияхмы по лицето
 На широката земя,
 Ето стигняхмы тукъ края
 На нашытъ трудове.
 Тиха, хладна нощъ настава,
 На добрытъ си постилкы
 Легнѣли вый, о смъртны,
 Пѣсни сладостны запѣйте
 Пѣйте и са веселете.
 Отъ дневния трудъ сж морны
 Нашытъ златы крыла